

Đề bài

Liả lại một
ngày thu đẹp
trời ở quê mình.

Bài làm

Nghe tiếng mẹ gọi, em vùng dậy trước xuồng khỏi giường. Nhưng vừa đặt chân xuống đất em bỗng rùng mình. “Mẹ ơi! Hôm nay, tại sao con lại thấy trời lạnh lạnh”. Mẹ em trả lời: “Trời đã chuyển mùa sang tiết thu rồi con ạ!”.

Em với chiếc áo dài rồi vừa mặc vừa chạy ra sân. Đúng là mùa thu thật? Bỗng trời hôm nay cao và trong xanh hơn. Khí trời trong và mát hẳn. Những rặng tre đầu ngõ đang phát phơ những ngọn gió heo may. Thế nào mà em cảm thấy trời đang se lạnh. Mấy hôm trước theo mẹ ra đồng, em thấy mùi hương ở đầm sen đã vãn. Mẹ bảo rằng: “Như thế là đã sắp hết hè rồi con ạ”.

Tập xong bài thể dục, em lại càng ngỡ ngàng hơn khi ngoài vườn vài cây trong khóm cúc của bố đã nở hoa. Mấy bông cúc trắng nhỏ ly ty như chiếc cúc trên áo ngày nào em cũng mặc đến trường. Bên cạnh đó là những bông cúc vàng, đang khoe màu kiêu hãnh. Em vui vẻ reo lên: Thu đã đến thật rồi!

Hôm nay cả ngày được nghỉ, em đòi theo mẹ cùng các chị ra cánh đồng chơi. Buổi chiều mùa thu có nắng nhưng không gắt như mùa hè. Nắng mờ gà vàng nhạt rải trên khắp những ruộng ngô xanh non mơn mớn trông vô cùng đẹp mắt. Đôi lá ngô non chưa kịp vươn lên cao đã bị mấy chú cào cào tinh nghịch đập rách toang trông thật là tội nghiệp. Em cùng lũ bạn thả trâu trên những đám ruộng bỏ không rồi chạy tung tăng khắp những luống ngô non để bắt cho được những chú cào cào có cặp cánh màu xanh và đỏ tía. Buổi chiều mùa thu qua nhanh theo những trò chơi thú vị và hấp dẫn của tuổi thơ.

Chiều muộn, em theo mẹ dắt trâu về nhà. Lúc này loáng thoáng đã có đôi nhà khói bếp nấu cơm chiều. Cả không gian được phủ bởi một màn sương nhạt. Sương làm cho làn khói bếp chẳng bay được lên cao cứ lờn vờn quanh những bụi tre làng.

Ngày thu đầu tiên đã qua đi. Thế mà trong em vẫn còn ngân nga cái cảm giác vui vui khó tả. Đêm ấy gió heo may vẫn thổi, ngoài trời đã lạnh hơn. Đêm ấy, em ngủ một giấc ngon lành.